

РЕШЕНИЕ

№ 2281

гр. София, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 82 състав,
в публично заседание на 11.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вената Кабурова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **12263** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба от Й. Р. И. срещу мълчалив отказ на кмета на СО-район „С.“ да се произнесе по заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г. за изплащане на компенсация за извършените разходи за отглеждане, възпитание и обучение за месец октомври 2023 г. за детето й И. И. по реда на Наредбата за условията и реда за предоставяне и изплащане на средства от държавния бюджет за компенсиране на разходите, извършени от родителите за отглеждане, възпитание и обучение на децата, които не са приети в общински детски ясли или яслени групи в общински или държавни детски градини поради липса на свободни места, приета с ПМС № 206/23.10.2023 г.(Наредбата).

Към това дело с определение на съдията докладчик е присъединено адм. дело № 393/2024 г. по описа на АССГ, 31 с-в, образувано по жалба от същия жалбоподател срещу заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г. на кмета на р-н „С.“, СО, с която е постановен изричен отказ по горепосоченото заявление.

В двете жалби се излагат подробни съображения за незаконосъобразността както на мълчаливия отказ, така и на последвалия изричен такъв на кмета на СО-район „С.“. Сочи се, че административният орган е приложил неправилно материалния закон и по-конкретно чл. 119, ал. 5 от Закона за здравето и чл. 4 от Наредбата, като е издал и един немотивиран акт.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. К., който поддържа жалбите, а по същество счита издадената заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г. на

кмета на р-н „С.“, СО освен за неправилна и за нищожна като издадена при липса на компетентност. Претендира разноски.

Ответникът - кметът на СО-район „С.“, редовно призован, не изпраща представител. В писмено становище, с което изпраща административната преписка, чрез юрк. Д. счита подадените жалби за неоснователни. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е започнало с подаването от страна на жалбоподателката на заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г. до кмета на СО, р-н „С.“ за изпашане на компенсация за извършените разходи за отглеждане, възпитание и обучение за месец октомври 2023 г. за детето Й. И.. Към заявлението били приложени всички необходими документи, посочени в чл. 8, ал. 4 от Наредбата. В предвидения в чл. 7, ал. 3 от Наредбата 14-дневен срок (изтекъл на 17.11.2023 г.) липсвало произнасяне на административния орган по така подаденото заявление. Поради това на 15.12.2023 г. Й. И. подала жалба срещу мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „С.“, по който било образувано настоящото дело в АССГ. На 06.12.2023 г. административният орган издал заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г., с която отказал компенсиране на разходите по горепосоченото заявление. Тази заповед била връчена на жалбоподателката на 22.12.2023 г., като и срещу този акт била подадена жалба чрез кмета на СО, р-н „С.“ с вх. № РСЛ23-ГР97-4103-(8) от 05.01.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбите са допустими – подадени са срещу подлежащи на оспорване пред съд административни актове, от лице, което е техен адресат и чиято правна сфера засягат неблагоприятно, в законоустановения за това срок.

Разгледани по същество, жалбите са основателни.

На първо място що се касае до оспорения мълчалив отказ, следва да се посочи, че съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредбата, когато не са налице условията по чл. 3, кметът на общината или упълномощено от него длъжностно лице издава мотивиран отказ за компенсиране на разходите, който може да се обжалва по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Предвид изискването на законодателя за издаване на мотивиран отказ от страна на административния орган, то само на това основания оспореният мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „С.“, (а такъв безспорно е налице предвид произнасянето му в законоустановения за това срок), се явява незаконосъобразен и като такъв подлежи на отмяна.

На следващо място издадената заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г., с която кметът на СО, р-н „С.“ отказва компенсиране на разходите, както и предхождащият я мълчалив отказ, са издадени от некомпетентен орган и като такива се явяват нищожни, поради следните съображения:

В разпоредбата на чл. 7, ал. 4 от Наредбата е предвидено, че компетентен да издаде мотивиран отказ за компенсиране на разходите е кметът на общината или оправомощено от него длъжностно лице. По делото е налична заповед рег. № СОА22-РД09-1425/18.08.2022 г., с която кметът на СО възлага на кметовете на райони в Столична община да изпълняват задълженията, възложени на общините с постановление на МС № 231 от 01.08.2022 г. за определяне на реда и условията за

предоставяне на средствата от държавния бюджет за компенсиране през 2022 г. на разходите за отглеждане, възпитание и обучение на деца, които не са приети поради липса на места в общински детски ясли и яслени групи, в общински и държавни детски градини. В конкретния случай, обаче, жалбоподателката е подала заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г. за компенсиране на направените разходи през м. октомври 2023 г., като за тях важи не ПМС № 231/01.08.2022 г., а ПМС № 206/23.10.2023 г. По делото е представена и заповед рег. № СОА24-РД09-455/05.01.2024 г., с която кметът на СО възлага на кметовете на райони в СО да изпълняват задълженията, възложени с ПМС № 206/23.10.2023 г. Оспорената в настоящото производство заповед, обаче, е издадена на 06.12.2023 г., по което време не е имало акт, с който на издателя ѝ (кмета на р-н „С.“) да са били делегирани такива правомощия. Ето защо в случая оспореният административен акт е издаден от некомпетентен орган и като такъв следва да бъде прогласен за нищожен.

За пълнота на изложението следва да се посочи, че оспорената заповед е издадена и в нарушение на изискването на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК за мотивиране на административните актове. За да откаже компенсирането на заявените разходи, органът е посочил единствено, че посещаваният от детето център не е ясла или детска градина с яслена група и не отговаря на изискванията за кумулативно наличие на предпоставките по чл. 4, ал. 2, т. 1 и т. 2 от Наредбата. Не става ясно, тъй като не са изложени каквито и да било мотиви, защо органът е стигнал до заключението, че посещаваната от детето „Детска къща“ към „Кидс Хаус“ ООД не представлява частна детска ясла/градина. Не са обсъдени представените от жалбоподателката - договор за обучение и възпитание на дете от 31.08.2023 г., както и годишно тематично разпределение по образователни направления за яслена група. Оскъдната мотивировка създава невъзможност за проконтролиране на дейността по издаване на акта и на правилното приложение на закона, както от заинтересованите лица, така и от съда.

Предвид гореизложеното и оспореният мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „С.“ по заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г., и издадената впоследствие от него заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г. следва да бъдат прогласени за нищожни, като постановени от некомпетентен орган.

При този изход на спора на жалбоподателя на основание чл. 143, ал. 1 от АПК се дължат разноски, които са своевременно поискани и възлизат в размер на 480 лева – адвокатско възнаграждение и 20 лева – заплатени държавни такси, или всичко общо в размер на 500 лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЩОЖНИ мълчалив отказ на кмета на СО, р-н „С.“ по заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г., и последвалия изричен отказ, обективиран в заповед № РСЛ23-РД09-554/06.12.2023 г. на кмета на СО, р-н „С.“.

ВРЪЩА административната преписка на кмета на СО, р-н „С.“ за ново произнасяне по заявление рег. № РСЛ23-ГР94-4103-(2)/03.11.2023 г., съобразявайки се със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА на основание чл. 143 ал. 1 от АПК Столична община да заплати на Й. Р. И.,

ЕГН: [ЕГН] сумата от 500.00 /петстотин/ лева, представляващи разноси по делото.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението
от страните пред Върховния административен съд.
Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: